

Henk Pijnenburg Heikant 20 5752 AJ Deurne t/f 0493 320497 0621537406 t. 0493 314416 h.pijnenburg@hetnet.nl www.artpiijnenburg.com

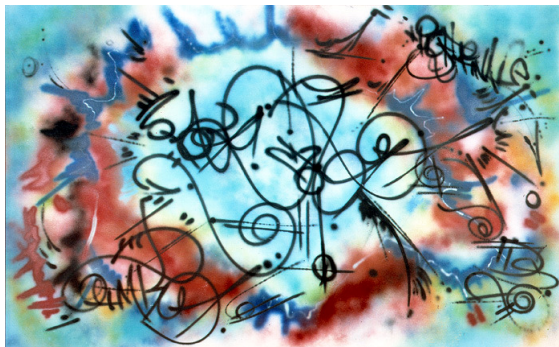
Privé Domein 76 (21022011)

Graffiti Renaissance en wie ik ontmoette op Art Rotterdam.....

Iedereen die mij kent weet dat ik al sinds het begin van de jaren 1980 een hartstochtelijk verzamelaar ben van graffitikunstenaars uit New York. Bij mij is het alles of niets, totale overgave, kriebel in de buik, zenuwachtigheid en nog meer lichamelijke verschijnselen.. die ik u hier zal besparen... zo stront verliefd was en ben ik op deze kunstenaarsrichting. In al die jaren was en ben ik betrokken bij diverse catalogi, boeken, artikelen, radio en film, het uitlenen aan diverse musea, waardoor we in de gelegenheid zijn geweest veel musea te bezoeken. Ik heb een uitgebreid archief met plaatjes van werken, brieven van kunstenaars, uitnodigingen van kunstenaars en brieven die ik zelf naar allerlei instanties heb geschreven.

Nederland was door Yaki Cornblit het eerste land buiten de U.S.A. die met de graffitikunstenaars geconfronteerd werden. Welke verzamelaar kocht er niet bij Yaki Cornblits galerie aan de Willems Parkweg 69 in Amsterdam – Zuid ? Jarenlang was iedere tentoonstelling totaal uitverkocht. Nee, het was zelfs zo erg dat je op allerlei manier trachtte er het eerst bij te zijn omdat anderen je anders voor waren geweest.

Museale tentoonstellingen in het Boymans museum, het Groninger museum, gemeentemuseum Helmond, het Ludwig museum en vele andere steden uit Duitsland en het Louisiana museum in Denemarken volgden al heel spoedig elkaar in razend tempo op. Een ware ouverture explosion!



A-One, Ouverture explosion, spray paint/marker on canvas, 130x210, 1983



Quik, Pink Stripes 11, spray paint/marker on canvas, 130x294, 1983

De tweede helft van de jaren 1980 volgt er een economische crisis en was het gedaan met graffiti. In 1992 verscheen nog als een laatste stuip trekking mijn in samenwerking met Frans Haks uitgegeven standaardwerk over graffiti: 'Coming from the Subway New York. Geschiedenis en ontwikkeling van een controversiële beweging'. Gedeeltelijk een Engelse titel en een Nederlandse. De Engelse editie is er nooit gekomen. Amerikanen haatten graffiti, uitgever Abrahams weigerde. p.1

De tegenstanders wonnen uiteindelijk dachten ze. Graffiti werd aanvankelijk hemelhoog bejubeld maar daarna de hel toegewent. Graffiti werd heel denigrerend weggezet als slechts een 'sociaal probleem van een aantal zwarte en kansloze kinderen' die zo nodig hun naam overal op moesten kliederen. Het idee heerste hier nog vooral dat een kunstenaar een academische opleiding moest hebben, een ambtenaar met een koffer vol gediplomeerde getuigschriften en een kunsthistorische kennis die zijn weerga niet kent. Nou die kennis valt tegen. Kunstenaars zijn vooral toch plaatjeskijkers. Kunstcritici zijn echter ook maar mensen die zich graag verschuilen achter een algemene opinie.

Laat ik nu toch tot mijn vreugde Lambert Tegenbosch en zijn geliefde Marjan ontmoeten tijdens de preview Art Rotterdam. Lambert 85 Jaar oud en er verrassend goed uitzien. Zou er dan toch iemand aan de dood kunnen ontsnappen ? Terwijl het weerkaatsende licht van de Maas met haar vederlichte - verlichte Erasmusbrug, de meetintelende herenhuizen en nieuwste hoogbouw transparant vonken schieten in de stands van de galeriehouders en nog ver doorklinken tot in de diepste gangen heb ik met Lambert een gesprek over het leven en de dood... Lambert gelooft er niet in..... " ..wel jammer.....alle ervaringen en kennis gaan verloren.....". "Ja, maar Lambert" zei ik "denk eens aan je boek dat je in 1969 hebt geschreven. Hoe heet dat ook alweer? KANS OP KUNST! In het voorwoord lezen we: "De titel van de bundel betekent, dat we nu, in hoop of vrees omgaand met zekere dingen, kans op kunst maken." (1)



Lambert Tegenbosch 1969

"Nu", zo filosofeerde ik, "zou er geen kans meer zijn ?". "Na hier....." en ik vertelde hem in een moment van grote overmoed natuurlijk dat "na hier...direct daarboven aangekomen in de zin van Plato's ideeënleer mijn ziel-ik onmiddellijkvia die vederlichte Erasmusbrug..... opstijgt als verdampend water en naar een sappige bibliotheek die zijns gelijke niet heeft, me eeuwenlang onderdompel in kennis.....aangrenzend aan die bibliotheek vertoef ik-mijn ziel in de mooiste musea, alles is daar op een hoger plan aanwezig wat mensen reeds gemaakt hebben; alles doorschijnend - doordringend kijken ontdek ik daar nieuwe mogelijkheden. Vergeet de vogeltjes niet Lambert, ze gaan met je mee, golvende landschappen en de mooiste architectuur zonder al die Nederlandse vertruttelende vertrutting zullen een opgewekt wezen van je maken."

Lambert Tegenbosch was niet mals in zijn tijd, kon hevig als een Toivonen op de zere tenen gaan staan.

Met je toestemming noteer ik even pag. 267: *"De kunsthistorici vlooiën, als ze lief zijn, braaf het terrein rond het kunstwerk af op geboortebewijzen en ander administratief materiaal, bestuderen technische eigenaardigheden en zoeken eventueel naar algemene vormbeginselen, maar nog nooit sinds de ontploffing van het oeratoom heeft een historicus een kunstwerk herkend...".(2)*

Persoonlijk vermoed ik, Lambert kennende, en als ik zijn boek weer in mijn handen heb, eraan die Tegenbosch geur inhaleer, dat Lambert in het midden van die Erasmusbrug is blijven staan. Hij ziet terug en denkt: er moeten toch regels zijn, een canon waarop we ons kunnen richten, maar voorwaarts kijkend ziet hij dat de wereld uiteenspat en dat er niets is en blijft als het was, de golven slaan over de brug, zijn voeten worden nat en zijn bril slaat aan, het zicht wordt hem ontnomen.



Rammellzee, Bridge Connector between egos and superegos, spray paint/marker on board, 45x75, 1985

"Geeft niets Lambert, ik houd van je, ik kom je redden en breng je naar boven naar die onbegrensde bibliotheek en duizelingwekkende mogelijkheden. Laat de maagden maar weg, ze leiden af, wij hebben genoeg aan 'Kans op Kunst', Kunst zonder Regels, Religie zonder Regels. Mijn lieve Lambert je zegt het zelf midden op die brug staand en denkend aan je boek: " Wat beslist over de waarde van een kunstuiting is de kwestie AUTHENTICITEIT, OORSPRONKELIJKHEID, INTENSITEIT ". Vertrouw je eigen gedachten en Spring in die golven die zich onmiddellijk bedaren bij het uitspreken van deze drie kernbegrippen."

Wat is er mooier in het leven, in de kunstgeschiedenis, dat het volk in opstand komt tegen iedere dictator in geloof en politiek verenigd in beide.
p.3

Hadden de graffitikunstenaars niet het recht hun toekomst in eigen handen te nemen, de 'bands of steel' te ont-ketenen, hadden zij niet het recht hun naam te schrijven, " Here I'AM.....". Wanneer ontstond eerder in de kunstgeschiedenis van zo onderop een totaal kunst met muziek, dans en beeldende kunst ineen.....veelal zonder academische meestergraad. Natuurlijk was dat onverdraagbaar voor de heren op het pluche. De Ali's, Kadaffi's denderen naar beneden en beneden wordt BOVEN. En zie de jeugd laat zich niet meer bedotten, miljoenen werden aangestoken door het fenomeen graffiti.



Rammellzee, The Bands of Steel with the naked eye, mixed media, 200x300, 1985

"IK RAMMELLZEE HEB GEEN NAAM - IK BEN NIEMAND - IK RAMMEL het hele valse alfabet dooreen, stijg op (ELEVATIE) in mijn eigen gemaakte raket en breng alle gezuiverde letters tot de laatste letter 'Z'ee' terug naar een veilige plek in de kosmos. Zijn Mettropostersizer (weermachine) zal ervoor zorgen dat Lambert en Ik niet uit de baan geraken als Sven Kramer deed."



Rammellzee, Mettropostersizer, Epilogue Futurism
The Weather Vanier 720 Z, 300x400, 1985-1986

"Lam'-bert, word als Gods Lam. Laat ik je nog veel mogen ontmoeten en over KANS OP KUNST RELIGIËREN."

1 en 2 Lambert Tegenbosch, *Kans op Kunst*, Ambo, Utrecht, 1969
p.4

